2025/2358

21.11.2025

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2025/2358,

annettu 20 päivänä marraskuuta 2025,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/3012 mukaisia sertifiointijärjestelmiä, sertifiointielimiä ja tarkastuksia koskevista säännöistä

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon pysyvää hiilenpoistoa, hiiliviljelyä ja hiilen varastointia tuotteisiin koskevasta unionin sertifiointikehyksen perustamisesta 27 päivänä marraskuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/3012 ([1]) ja erityisesti sen 9 artiklan 5 kohdan, 11 artiklan 5 kohdan, 12 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan, 13 artiklan 4 kohdan ja 14 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Sertifiointijärjestelmien, sertifiointielinten ja tarkastusten moitteeton ja yhdenmukainen toiminta on olennaisen tärkeää, kun määritetään, ovatko hiilenpoistot ja maaperäpäästöjen vähennykset asetuksen (EU) 2024/3012 vaatimusten mukaisia. Sen vuoksi olisi vahvistettava yhdenmukaiset säännöt, joilla luotaisiin tarvittava oikeusvarmuus sertifiointijärjestelmiin, sertifiointielimiin ja tarkastuksiin sovellettavista säännöistä.

(2) Toiminnanharjoittajille aiheutuvan hallinnollisen taakan minimoimiseksi tässä asetuksessa vahvistettujen täytäntöönpanosääntöjen olisi oltava oikeasuhteisia ja rajoituttava siihen, mikä on tarpeen sen varmistamiseksi, että asetuksen (EU) 2024/3012 vaatimusten noudattaminen voidaan todentaa riittävällä ja yhdenmukaisella tavalla ja että petosriski minimoidaan mahdollisimman suuressa määrin. Sen vuoksi täytäntöönpanosääntöjä ei pitäisi pitää tyhjentävinä vaan pikemminkin vähimmäisvaatimuksina, joita sertifiointijärjestelmissä voidaan tarvittaessa täydentää.

(3) Tietojen vertailukelpoisuuden edistämiseksi on aiheellista vahvistaa vakiomallit keskeisille sertifiointiasiakirjoille, kuten toiminta- ja seurantasuunnitelmille, sekä sertifiointi- ja uudelleensertifiointitarkastuksia koskeville raporteille.

(4) Sertifiointiprosessin luotettavuuden ja avoimuuden varmistamiseksi on tarpeen asettaa korkeat eheysvaatimukset, jotka koskevat sertifiointijärjestelmän hallintoa, asiaankuuluvien sidosryhmien pakollista julkista kuulemista, sisäistä seurantaa, valitusten käsittelyä ja asiakirja-aineiston hallintaa, mukaan lukien käsikirjat, sisäiset toimintaperiaatteet ja vastuualueiden määrittely. Sertifiointijärjestelmiltä olisi edellytettävä, että niillä on tarvittavat tekniset valmiudet antaa toiminnanharjoittajille teknistä neuvontaa sertifiointimenetelmien täytäntöönpanosta.

(5) Sertifiointijärjestelmissä olisi otettava käyttöön sisäisen seurannan järjestelmä, jolla voidaan todentaa, että toiminnanharjoittajat noudattavat järjestelmän sääntöjä ja menettelyjä, ja varmistaa sertifiointielinten tekemän sertifiointityön luotettavuus ja uskottavuus.

(6) On aiheellista erottaa toisistaan kolme vaatimustenvastaisuuden luokkaa: kriittinen, merkittävä ja vähäinen. Jokaista vaatimustenvastaisuutta olisi käsiteltävä asianmukaisella tavalla, ja niistä olisi määrättävä oikeasuhteisia seurauksia, kuten korjaavia toimenpiteitä ja seuraamuksia.

(7) Toiminnanharjoittajilla on mahdollisuus vaihtaa milloin tahansa eri sertifiointijärjestelmään. Tarvitaan kuitenkin sääntöjä, joilla estetään ”järjestelmähyppely”, jossa yhden järjestelmän mukaisessa tarkastuksessa epäonnistunut toiminnanharjoittaja hakee välittömästi sertifiointia toisessa järjestelmässä. Tällaisia sääntöjä olisi sovellettava myös tilanteisiin, joissa toiminnanharjoittaja on vaihtanut oikeushenkilöllisyyttään mutta pysyy olennaisilta osin samana, jotta pienet tai puhtaasti muodolliset muutokset esimerkiksi hallintorakenteeseen tai toiminnan laajuuteen eivät vapauttaisi uuden oikeushenkilöllisyyden omaavaa toiminnanharjoittajaa tällaisista säännöistä.

(8) Sertifiointiprosessin täyden avoimuuden varmistamiseksi sertifiointijärjestelmien hallintoa ja toimintaa koskevat keskeiset tiedot olisi asetettava julkisesti saataville järjestelmien verkkosivustoilla ja niiden perustamisen yhteydessä myös unionin rekisterissä.

([1]) EUVL L, 2024/3012, 6.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3012/oj.

(9) Sertifioinnin luotettavuuden varmistamiseksi olisi edellytettävä, että sertifiointielimet voivat kohtuullisella varmuustasolla todeta toiminnanharjoittajien tai toiminnanharjoittajaryhmien toimittamien tietojen todentamisen jälkeen, että toimintasuunnitelmassa, seurantasuunnitelmassa tai seurantaraportissa ei ole olennaisia virheitä eikä puutteellisuuksia. Vaatimustenmukaisuuden sertifiointia koskevat hakemukset olisi tarkastettava perusteellisesti noudattaen kohtuullista varmuutta ennen kuin toimi voi alkaa. Myös uudelleensertifiointitarkastukset olisi suoritettava kohtuullisella varmuustasolla.

(10) Hiiliviljelyä harjoittavat tyypillisesti pienet toiminnanharjoittajat, joille kolmannen osapuolen suorittamaa todentamista koskevien vaatimusten hallinnollinen rasite ja kustannukset voivat muodostaa merkittävän esteen sertifioinnille. Menettelyjen yksinkertaistamiseksi mutta todentamisen yleisestä luotettavuudesta tinkimättä hiiliviljelyalan toiminnanharjoittajille olisi sallittava ryhmätarkastukset yhdenmukaistettujen riskiperusteisten sääntöjen mukaisesti. Nämä säännöt olisi suunniteltava siten, että ne ovat helposti saatavilla ja helppoja noudattaa pienille toiminnanharjoittajille ja että niissä hyödynnetään olemassa olevaa teknologiaa, jotta vaatimusten noudattamisen valvonta olisi mahdollisimman yksinkertaista.

(11) Sertifiointielimet ovat keskeisiä toimijoita sertifiointiprosessissa. Sen vuoksi on tarpeen, että sertifiointijärjestelmät nimittävät (eli hyväksyvät) ainoastaan asiaankuuluvien unionin teknisten standardien mukaisten kansallisten akkreditointielinten akkreditoimia tai kansallisen toimivaltaisen viranomaisen yhteisten vähimmäispätevyysvaatimusten perusteella tunnustamia sertifiointielimiä. Näin voidaan varmistaa, että sertifiointielimen tarkastajilla on kaikki tarkastustoimien suorittamiseen tarvittavat tekniset taidot ja tarkastuskokemus. On myös aiheellista, että jäsenvaltiot ja komissio seuraavat tarvittaessa sertifiointielinten toimia ja saavat käyttöönsä kaikki asiaankuuluvat sertifiointitiedot, mukaan lukien tiedot sertifiointi-, uudelleensertifiointi- ja seurantatarkastuksista.

(12) Siihen saakka, kun unionin rekisteri perustetaan vuoteen 2028 mennessä, sertifiointijärjestelmillä olisi varmistettava, että niiden rekisterit täyttävät tietyt vähimmäisvaatimukset, jotta vältetään kaksinkertainen laskenta ja käsitellään tehokkaasti tapaukset, joissa sertifioituja yksiköitä on myönnetty virheellisesti tai vilpillisesti. Helpottaakseen sujuvaa siirtymistä unionin rekisterin käyttöön komissio voi antaa teknisiä ohjeita sertifiointirekisterien toiminnasta ja yhteyksistä unionin rekisteriin.

(13) On aiheellista vahvistaa menettely, jonka mukaisesti komissio tunnustaa sertifiointijärjestelmät, joille voitaisiin hakea tunnustamista yhden tai useamman sertifiointimenetelmän perusteella. Tunnustamisprosessin olisi perustuttava perusteelliseen arviointiin siitä, onko järjestelmä asiaankuuluvissa sertifiointimenetelmissä ja tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukainen.

(14) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat ilmastonmuutoskomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE, MÄÄRITELMÄT SEKÄ TOIMINTA- JA SEURANTASUUNNITELMAT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksen (EU) 2024/3012 täytäntöönpanoa koskevat säännöt seuraavien osalta:

a) toimintasuunnitelman ja seurantasuunnitelman, jotka toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on toimitettava sertifiointielimelle, sekä sertifiointielimen antamien sertifiointi-, uudelleensertifiointi- ja seurantatarkastuksia koskevien raporttien rakenne, muoto ja tekniset yksityiskohdat asetuksen (EU) 2024/3012 9 artiklan mukaisesti;

b) sertifiointijärjestelmien toimintaan, riippumatonta tarkastusta koskevien tietojen todentamiseen ja nimitettyjä sertifiointielimiä koskevien tietojen julkaisemiseen tarvittava rakenne, muoto, tekniset yksityiskohdat ja prosessi asetuksen (EU) 2024/3012 11 artiklan mukaisesti;

c) sertifiointirekistereitä ja sertifioitujen yksiköiden kirjaamista, säilyttämistä tai käyttöä koskeva rakenne, muoto ja tekniset yksityiskohdat asetuksen (EU) 2024/3012 12 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti;

d) sertifiointijärjestelmien tunnustamis- ja ilmoittamisprosessien rakenne, muoto ja tekniset yksityiskohdat asetuksen (EU) 2024/3012 13 artiklan mukaisesti;

e) raporttien, jotka sertifiointijärjestelmien on toimitettava komissiolle, rakenne, muoto ja tekniset yksityiskohdat asetuksen (EU) 2024/3012 14 artiklan mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ’seurantatarkastuksella’ sertifiointielimen seurantajakson aikana suorittamaa tarkastusta, jolla todennetaan varastoidun hiilen seuranta ja mahdollinen vapautuminen;

b) ’lakkautetulla todistuksella’ todistusta, joka on mitätöity vapaaehtoisesti sen voimassaoloaikana;

c) ’peruutetulla todistuksella’ todistusta, jonka sertifiointielin tai sertifiointijärjestelmä on mitätöinyt pysyvästi;

d) ’vanhentuneella todistuksella’ todistusta, joka ei ole enää voimassa;

e) ’ryhmätarkastuksella’ prosessia, jossa tarkastustoimia koskeva toimintamalli voidaan määritellä ryhmän tasolla;

f) ’vaatimustenvastaisuudella’ sitä, että toiminnanharjoittaja tai sertifiointielin ei noudata siinä sertifiointijärjestelmässä vahvistettuja sääntöjä ja menettelyjä, joiden jäseniä ne ovat tai joissa ne toimivat.

3 artikla

Toimintasuunnitelma, seurantasuunnitelma sekä sertifiointitarkastuksia ja uudelleensertifiointitarkastuksia koskevat raportit

1. Toimintasuunnitelmaan, joka toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on toimitettava asetuksen (EU) 2024/3012 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on sisällyttävä tämän asetuksen liitteessä I esitetyt osiot.

2. Seurantasuunnitelmaan, joka toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on toimitettava asetuksen (EU) 2024/3012 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on sisällyttävä tämän asetuksen liitteessä II esitetyt osiot.

3. Sertifiointitarkastusta koskevaan raporttiin ja uudelleensertifiointitarkastusta koskevaan raporttiin, jotka sertifiointielimen on annettava asetuksen (EU) 2024/3012 9 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, on sisällyttävä tämän asetuksen liitteessä III esitetyt osiot.

II LUKU

SERTIFIOINTIJÄRJESTELMIEN SEKÄ TARKASTUS- JA SERTIFIOINTIELINTEN TOIMINTA

1 JAKSO

Sertifiointijärjestelmien toiminta

4 artikla

Hallintorakenne

1. Sertifiointijärjestelmien on perustettava vahva hallintorakenne, jolla varmistetaan, että järjestelmällä on tehtäviensä hoitamiseen tarvittava oikeudellinen ja tekninen kapasiteetti, puolueettomuus ja riippumattomuus. Tähän hallintorakenteeseen on kuuluttava riippumattomista jäsenistä koostuva johtokunta, jonka jäsenillä on luottamuksenvarainen vastuu organisaatiosta ja jotka toimivat avoimia menettelyjä noudattaen. Sertifiointijärjestelmien on sertifioinnin laajuudesta riippuen perustettava tekninen komitea tai vastaava teknistä asiantuntijatukea tarjoava järjestelmä, jonka on katettava mahdollisuuksien mukaan kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät ja joka neuvoo järjestelmän hallintoa teknisissä kysymyksissä. Sertifiointijärjestelmien on järjestettävä läpinäkyviä sidosryhmäkuulemisia järjestelmän yleisten vaatimusten, prosessien ja suuntaviivojen kaikista uusista versioista tai merkittävistä päivityksistä.

2. Sertifiointijärjestelmien on vahvistettava säännöt ja menettelyt eturistiriitojen välttämiseksi päätöksenteossa. Vähimmäisvaatimuksena niiden on pantava täytäntöön keskinäinen valvontajärjestelmä sen varmistamiseksi, ettei yksikään yksittäinen sidosryhmä, jolle päätöksen tuloksesta on etua, voi vaikuttaa ratkaisevasti kyseiseen päätökseen. Henkilöt, joilla on mahdollinen eturistiriita, on jätettävä pois päätöksenteosta sertifiointijärjestelmissä. Sertifiointijärjestelmien on otettava käyttöön asianmukaiset menettelyt ja jäljitysketju tällaisten tapausten tunnistamiseksi ja dokumentoimiseksi sekä säännöllisesti tarkasteltava niitä uudelleen osana sisäisen valvonnan järjestelmäänsä.

5 artikla

Sisäinen seuranta, valitusmenettely ja asiakirjahallintajärjestelmä

1. Sertifiointijärjestelmien on perustettava sisäisen seurannan järjestelmä, jolla todennetaan, noudattavatko toiminnanharjoittajat vapaaehtoisessa järjestelmässä sovellettavia sääntöjä ja menettelyjä, ja varmistetaan sertifiointielinten tarkastajien tekemän työn laatu. Sisäistä seurantaa on toteutettava vähintään kerran vuodessa tai vähintään yhtä usein kuin tarkastuksia, jotta voidaan ottaa huomioon järjestelmän sertifioinnin laajuus sekä toiminnanharjoittajien toteuttamien toimien riskitaso. Osana sisäistä seurantaa sertifiointijärjestelmien on edellytettävä, että sertifiointielimet toimittavat niille kaikki sertifiointitarkastusta, uudelleensertifiointitarkastusta tai seurantatarkastusta, jäljempänä 'tarkastus', koskevat raportit. Sisäisen seurannan on katettava satunnaisesti ja riskiperusteisesti poimittu otos tällaisista kunkin sertifiointielimen laatimista tarkastusraporteista.

2. Sertifiointijärjestelmien on vahvistettava menettelyt toiminnanharjoittajia tai sertifiointielimiä koskevien valitusten tekemiseksi ja käsittelemiseksi. Näiden menettelyjen on mahdollistettava valitusten lähettäminen sähköisesti ja varmistettava sellaisten henkilöiden suojelu, jotka ilmoittavat rikkomisista tai kirjaavat valituksen tekijät vilpittömässä mielessä, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/1937 ([2]) mukaisesti.

3. Sertifiointijärjestelmien on pidettävä rekisteriä kaikista valituksista. Sertifiointijärjestelmien on komission tai sen jäsenvaltion, jossa valitus on tehty, pyynnöstä toimitettava pyynnön esittäjälle kaikki valitukseen ja sen käsittelyyn liittyvät asiakirjat.

4. Sertifiointijärjestelmien on varmistettava sisäisen seurannan ja valitusten käsittelyn tulosten tehokkaat jatkotoimet ja tarvittaessa sovellettava asiaankuuluvia korjaavia toimenpiteitä ja seuraamuksia toiminnanharjoittajien vaatimustenvastaisuuksien osalta 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti. Sertifiointijärjestelmien on tarvittaessa toteutettava hallintorakennettaan tai sisäistä seurantaprosessiaan koskevia korjaavia toimenpiteitä.

5. Sertifiointijärjestelmien on perustettava asiakirjahallintajärjestelmä, joka kattaa kaikki seuraavat osatekijät:

a) järjestelmän yleinen dokumentointi, esimerkiksi käsikirjat, toimintaperiaatteet ja vastuualueiden määrittely;

b) sertifiointiasiakirjojen ja -kirjausten sisäisen valvonnan järjestelmä;

c) asiakirjahallintajärjestelmän tarkastelu;

d) sisäiset tarkastukset ja sisäinen seuranta;

e) vaatimustenvastaisuuksien ehkäisemistä, tunnistamista ja hallintaa koskevat menettelyt.

6. Edellä 5 kohdassa luetellut asiakirjat on säilytettävä vähintään viiden vuoden ajan seurantajakson päättymisestä.

6 artikla

Toiminnanharjoittajien vaatimustenvastaisuudet

1. Sertifiointijärjestelmien on perustettava kattava järjestelmä sertifiointijärjestelmiin osallistuvien toiminnanharjoittajien vaatimustenvastaisuuksien käsittelemiseksi. Kyseiseen järjestelmään on sisällyttävä vähimmäisvaatimuksena selkeä vaatimustenvastaisuuksien luokittelu, joka perustuu niiden vakavuuteen 2–5 kohdan vaatimusten mukaisesti. Sertifiointijärjestelmän on vahvistettava kutakin vaatimustenvastaisuuden tyyppiä varten läpinäkyvät säännöt ja menettelyt, joilla varmistetaan 7 artiklassa lueteltujen korjaavien toimenpiteiden ja seuraamusten oikea-aikainen täytäntöönpano.

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1937, annettu 23 päivänä lokakuuta 2019, unionin oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden suojelusta (EUVL L 305, 26.11.2019, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1937/oj).

2. Sertifiointijärjestelmien on luokiteltava tarkastuksen aikana havaitut vaatimustenvastaisuudet kriittisiksi, merkittäviksi tai vähäisiksi.

3. Kriittinen vaatimustenvastaisuus on sertifiointijärjestelmän sääntöjen tai menettelyjen rikkominen, kuten petos, peruuttamaton vaatimustenvastaisuus tai sertifiointijärjestelmän luotettavuuden vaarantava rikkominen.

Kriittisiä vaatimustenvastaisuuksia ovat ainakin seuraavat:

a) asetuksen (EU) 2024/3012 4–7 artiklassa vahvistettujen laatukriteerien ja mainitun asetuksen 8 artiklassa tarkoitettujen sertifiointimenetelmien noudattamatta jättäminen;

b) toimintakuvauksen tahallinen virheellisyys;

c) kasvihuonekaasutietojen väärentäminen.

4. Merkittävä vaatimustenvastaisuus on sertifiointijärjestelmän sääntöjen tai menettelyjen rikkominen, joka on mahdollisesti peruutettavissa, toistuva ja paljastaa järjestelmällisiä ongelmia tai näkökohtia, jotka yksin tai yhdessä muiden vaatimustenvastaisuuksien kanssa voivat johtaa järjestelmän olennaiseen virheellisyyteen.

Merkittäviä vaatimustenvastaisuuksia ovat ainakin seuraavat:

a) raportoitujen kasvihuonekaasutietojen systemaattiset ongelmat, esimerkiksi yli 10 prosentissa edustavaan otokseen sisältyvistä väitteistä havaittavat virheelliset kirjaukset;

b) se, että toiminnanharjoittaja tai toiminnanharjoittajaryhmä jättää ilmoittamatta osallistumisestaan muihin hiilenpoiston sertifiointijärjestelmiin sertifiointiprosessin aikana;

c) se, että asiaankuuluvia tietoja, kuten tarkastusta varten tarvittavia tietoja, ei toimiteta todentamisviranomaiselle.

5. Vähäinen vaatimustenvastaisuus on sertifiointijärjestelmän sääntöjen tai menettelyjen rikkominen, joka on vaikutukseltaan rajallinen, on yksittäinen tai väliaikainen erehdys ja ei korjaamattomana johda järjestelmän olennaiseen virheellisyyteen.

7 artikla

Vaatimustenvastaisuuksien korjaavat toimenpiteet ja seuraamukset

1. Vaatimustenvastaisuuksien tapauksessa toiminnanharjoittajiin tai toiminnanharjoittajaryhmiin sovelletaan 2–7 kohdassa säädettyjä korjaavia toimenpiteitä ja seuraamuksia.

2. Jos kyseessä on kriittinen vaatimustenvastaisuus, sertifiointia hakeville toiminnanharjoittajille ei myönnetä todistusta.

3. Toiminnanharjoittajat, joille ei ole 2 kohdan mukaisesti myönnetty todistusta, voivat hakea sertifiointia uudelleen tietyn ajan kuluttua, jonka sertifiointijärjestelmä määrittää toimen ominaispiirteiden perusteella.

4. Uudelleensertifiointi- tai seurantatarkastuksissa tai sertifiointijärjestelmän sisäisessä seuranta- tai valitusprosessissa havaitut kriittiset vaatimustenvastaisuudet johtavat todistuksen välittömään peruuttamiseen ja sertifioitujen yksiköiden myöntämisen lopettamiseen.

5. Jos kyseessä on merkittävä vaatimustenvastaisuus, sertifiointia hakeville toiminnanharjoittajille ei myönnetä todistusta.

6. Uudelleensertifiointi- tai seurantatarkastuksissa tai sertifiointijärjestelmän sisäisessä seuranta- tai valitusprosessissa havaitut merkittävät vaatimustenvastaisuudet johtavat todistuksen voimassaolon välittömään keskeyttämiseen. Jos toiminnanharjoittajat eivät toteuta korjaavia toimenpiteitä 90 päivän kuluessa siitä, kun keskeyttämisestä on ilmoitettu, todistus on peruutettava.

7. Jos kyseessä on vähäinen vaatimustenvastaisuus, sertifiointijärjestelmien on määritettävä korjaavien toimenpiteiden toteuttamisaika, joka saa olla enintään 12 kuukautta siitä, kun niistä on ilmoitettu.

8 artikla

Toiminnanharjoittajien tai toiminnanharjoittajaryhmien suorittama sertifiointijärjestelmän vaihtaminen

1. Sertifiointijärjestelmien on edellytettävä, että toiminnanharjoittaja tai toiminnanharjoittajaryhmä ilmoittaa sertifiointihakemuksessaan seuraavat:

a) tiedon siitä, osallistuvatko ne tai niiden oikeudellinen edeltäjä tällä hetkellä toiseen sertifiointijärjestelmään tai ovatko ne osallistuneet toiseen sertifiointijärjestelmään viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana;

b) toisen sertifiointijärjestelmän kahden viimeisimmän uudelleensertifiointitarkastuksen tarkastusraportit, mukaan lukien tarvittaessa yksityiskohtainen luettelo sertifiointielinten havainnoista, ja mahdolliset päätökset niiden todistusten voimassaolon keskeyttämisestä tai peruuttamisesta viiden viime vuoden ajalta;

c) tiedon siitä, vetäytyivätkö ne aiemmasta sertifiointijärjestelmästä ennen ensimmäistä uudelleensertifiointitarkastusta.

2. Sertifiointijärjestelmien on suljettava toiminnanharjoittajat tai toiminnanharjoittajaryhmät järjestelmän ulkopuolelle seuraavissa tapauksissa:

a) 1 kohdassa lueteltuja tietoja ei ole ilmoitettu;

b) toiminnanharjoittajat tai toiminnanharjoittajaryhmät tai niiden oikeudelliset edeltäjät eivät ole läpäisseet toisen järjestelmän mukaista sertifiointitarkastusta;

c) toiminnanharjoittajat tai toiminnanharjoittajaryhmät tai niiden oikeudelliset edeltäjät ovat vetäytyneet toisesta järjestelmästä ennen ensimmäistä uudelleensertifiointitarkastusta.

3. Edellä olevan 2 kohdan b alakohtaa ei sovelleta, jos toisen järjestelmän mukainen sertifiointitarkastus on tehty yli kolme vuotta ennen sertifioinnin hakemista tai jos toinen järjestelmä on tällä välin lopettanut sertifiointitoimintansa, mikä on estänyt toiminnanharjoittajaa tai toiminnanharjoittajaryhmää tekemästä uutta hakemusta järjestelmässä. Tässä tapauksessa sertifiointitarkastuksen laajuutta on mukautettava siten, että se kattaa kaikki asiaankuuluvat kysymykset, ja siinä on keskityttävä siinä sertifiointitarkastuksessa havaittuihin puutteisiin, jota toiminnanharjoittajat tai toiminnanharjoittajaryhmät tai niiden oikeudelliset edeltäjät eivät läpäisseet toisessa järjestelmässä.

4. Edellä olevan 2 kohdan c alakohtaa ei sovelleta, jos toiminnanharjoittaja tai toiminnanharjoittajaryhmä osoittaa, että sillä oli pätevä syy siihen, että vetäytyminen toisesta järjestelmästä oli väistämätöntä tai välttämätöntä. Vetäytyminen ei saa johtua mistään kriittisestä tai merkittävästä vaatimustenvastaisuudesta eikä siitä, että toiminnanharjoittaja on laiminlyönyt sertifiointijärjestelmän vaatimusten täytäntöönpanon.

5. Sertifiointijärjestelmien on varmistettava 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen tehokas ja oikea-aikainen vaihto järjestelmien välillä.

9 artikla

Sertifiointijärjestelmien suorittama tietojen julkaiseminen ja niiden vuotuisen toimintaraportin vähimmäissisältö

1. Sertifiointijärjestelmien on asetettava verkkosivustollaan julkisesti ja vapaasti saataville vähintään liitteessä IV luetellut tiedot. Komissio asettaa nämä tiedot julkisesti saataville unionin rekisteriin.

2. Sertifiointijärjestelmien on lueteltava rekistereissään ne toiminnanharjoittajat, joiden todistus on peruutettu, lakkautettu tai vanhentunut, vähintään 36 kuukauden ajan sertifikaatin peruuttamis-, lakkauttamis- tai vanhentumispäivästä. Sertifiointijärjestelmien on julkistettava viipymättä kaikki muutokset toiminnanharjoittajien sertifiointiasemassa.

3. Asetuksen (EU) 2024/3012 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vuotuisen toimintaraportin on katettava edeltävä kalenterivuosi, ja sen on oltava rakenteeltaan ja sisällöltään tämän asetuksen liitteen V mukainen.

2 JAKSO

Tarkastukset

10 artikla

Tarkastusprosessi ja varmuustasot

1. Sertifiointijärjestelmien on edellytettävä, että toiminnanharjoittajat tai toiminnanharjoittajaryhmät läpäisevät sertifiointijärjestelmän nimittämien sertifiointielinten luettelosta valitun sertifiointielimen suorittaman sertifiointitarkastuksen ennen kuin ne voivat osallistua järjestelmään. Tällaisen tarkastuksen on aina tapahduttava paikan päällä, ja sen sisäisten prosessien tehokkuudesta on oltava vähintään kohtuullinen varmuus.

2. Sertifioituihin toiminnanharjoittajiin tai toiminnanharjoittajaryhmiin on sovellettava säännöllisiä uudelleensertifiointi- ja seurantatarkastuksia, joiden toteuttamisen tiheys vahvistetaan asetuksen (EU) 2024/3012 8 artiklan nojalla hyväksytyissä asiaankuuluvissa sertifiointimenetelmissä. Sertifiointitarkastus ja ensimmäinen uudelleensertifiointitarkastus voidaan tehdä samanaikaisesti toiminnanharjoittajien pyynnöstä. Jos kyseessä on ryhmätarkastus, tarkastukset voivat kattaa otoksen ryhmän jäsenistä tämän asetuksen 12 artiklan mukaisesti. Sertifiointielimen tekninen arvioija vastaa tarkastusten tulosten validoinnista.

3. Sertifiointijärjestelmien on vahvistettava yksityiskohtaiset suuntaviivat, joissa määritetään, miten tarkastukset suunnitellaan ja toteutetaan ja miten tarkastusraportit laaditaan. Sertifiointijärjestelmien on varmistettava, että sertifiointielimet suorittavat tarkastukset standardin EN ISO/IEC 17021-1 mukaisesti, luettuna yhdessä standardin EN ISO/IEC 19011 tai vastaavan kanssa. Tarkastuksen tehokkaan valmistelun ja suorittamisen tukemiseksi sertifiointijärjestelmien on varmistettava, että tarkastustietojen vaihto on niiden välillä tehokasta ja oikea-aikaista.

4. Sertifiointi- ja uudelleensertifiointitarkastusten on katettava vähintään seuraavat:

a) selvitys sertifiointijärjestelmän sääntöjen kannalta merkityksellisistä toiminnanharjoittajan toteuttamista toimista;

b) toiminnanharjoittajan ja sen yleisen organisaation asiaankuuluvien järjestelmien yksilöinti sertifiointijärjestelmän sääntöjen osalta sekä asiaankuuluvien valvontajärjestelmien tehokasta täytäntöönpanoa koskevat tarkastukset;

c) tarkastajan ammatilliseen tietämykseen ja toiminnanharjoittajan toimittamiin tietoihin perustuva analyysi riskeistä, jotka voivat johtaa olennaiseen virheellisyyteen;

d) validointi- tai todentamissuunnitelma, joka vastaa riskianalyysiä sekä toiminnanharjoittajan toiminnan laajuutta ja monitahoisuutta ja jossa määritellään kyseisen toiminnanharjoittajan toiminnassa käytettävät näytteenottomenetelmät;

e) validointi- tai todentamissuunnitelman toteuttaminen keräämällä näyttöä määriteltyjen näytteenottomenetelmien mukaisesti sekä kaikki asiaan kuuluvat lisätodisteet, joita käytetään tarkastajan päätelmien perustana;

f) toiminnanharjoittajalle esitetty sertifiointielimen pyyntö jäljitysketjujen puuttuvien osien toimittamisesta, vaihtelujen selittämisestä tai maksupyyntöjen tai laskelmien tarkistamisesta ennen lopullisten tarkastuspäätelmien tekemistä;

g) toiminnanharjoittajan kirjaamien tietojen oikeellisuuden todentaminen;

h) sovellettaessa c alakohtaa on riskianalyysissä otettava huomioon toiminnan yleinen riskiprofiili toiminnanharjoittajan riskitason perusteella. Tarkastuksen intensiteetti tai laajuus taikka molemmat on mukautettava kokonaisriskien tasoon.

5. Sertifiointielimet voivat sertifioida toiminnanharjoittajia tai toiminnanharjoittajaryhmiä vain, jos ne täyttävät seuraavat vaatimukset:

a) niillä on asiakirjahallintajärjestelmä;

b) niillä on tarkastettavissa oleva järjestelmä, jonka avulla voidaan säilyttää ja tarkastella kaikkea näyttöä, joka liittyy väitteisiin, joita ne tekevät tai joihin ne tukeutuvat;

c) ne säilyttävät kaiken tämän asetuksen ja asetuksen (EU) 2024/3012 noudattamisen edellyttämän näytön vähintään viiden vuoden ajan seurantajakson päättymisestä tai pidempään, jos kansallisessa lainsäädännössä niin edellytetään;

d) ne hyväksyvät vastuun tällaisen näytön tarkastamiseen liittyvien tietojen valmistelusta.

11 artikla

Hiilenpoistolaskelmien ja maaperäpäästölaskelmien tarkastaminen

1. Sertifiointijärjestelmien on edellytettävä, että toiminnanharjoittajat toimittavat sertifiointielimille toimintasuunnitelman ja seurantasuunnitelman ennen sertifiointitarkastusta sekä asiaankuuluvat seurantaraportit ennen uudelleensertifiointi- tai seurantatarkastuksia.

2. Uudelleensertifiointitarkastuksia varten seurantaraporttiin on sisällytettävä tarvittavat tiedot hiilenpoiston nettohyödyn tai maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyödyn laskemisesta asiaankuuluvan sertifiointimenetelmän mukaisesti sekä kaikki asiaankuuluvat tiedot siitä, onko toimi sovellettavassa sertifiointimenetelmässä vahvistettujen vastuu- ja kestävyyskriteerien mukainen.

3. Seurantatarkastuksia varten seurantaraporttiin on sisällytettävä tarvittavat tiedot varastoidun hiilen seurannasta ja mahdollisesta vapautumisesta.

4. Sertifiointijärjestelmien on pyynnöstä annettava komissiolle ja sertifiointielinten valvonnasta vastaaville kansallisille viranomaisille pääsy asianomaisiin tarkastusraportteihin ja vaatimustenmukaisuustodistuksiin.

12 artikla

Hiiliviljelyä koskevat ryhmätarkastukset

1. Sertifiointijärjestelmien on sallittava hiiliviljelytoimia koskevat ryhmätarkastukset toiminnanharjoittajaryhmän pyynnöstä ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

a) alueet, joilla sertifioitavia toimia harjoitetaan, sijaitsevat maantieteellisesti lähellä toisiaan ja niillä on samanlaiset ilmasto- tai maaperäolosuhteet;

b) toimilla on samanlaiset prosessit ja menettelyt hiilenpoistojen ja maaperäpäästöjen vähennysten laskemiseksi;

c) kaikki ryhmän jäsenet soveltavat samaa asiaankuuluvaa sertifiointimenetelmää, joka on hyväksytty asetuksen (EU) 2024/3012 8 artiklan 2 kohdan nojalla;

d) toiminnanharjoittajaryhmä on perustanut sisäisen valvonnan järjestelmän, johon sisältyy dokumentoitu joukko riskiperusteisia valvontatoimia ja -menettelyjä, joiden mukaisesti nimetyn henkilön tai elimen (ryhmän päällikön) on todennettava, että kukin ryhmän jäsen noudattaa sovellettavaa sertifiointimenetelmää.

2. Ryhmätarkastusta hakevan toiminnanharjoittajaryhmän on nimettävä ryhmän päällikkö, jonka on oikeudellisesti edustettava toiminnanharjoittajaryhmää ja vastattava sen varmistamisesta, että kukin toiminnanharjoittaja noudattaa sovellettavaa sertifiointimenetelmää.

3. Ryhmätarkastuksia suorittavat todentamisviranomaiset voivat todentaa kaikki asianomaiset toimet ryhmän jäsenistä valitun otoksen perusteella. Sertifiointijärjestelmissä on vahvistettava ryhmätarkastusten täytäntöönpanoa koskevat suuntaviivat, joissa käsitellään vähintään seuraavia:

a) ryhmän päällikön asema, myös sisäisen hallintojärjestelmän ja ryhmän sisäisten tarkastusmenettelyjen sekä niiden tiheyden osalta;

b) kyseisiä toimia koskevan otoksen koko, määritettynä 5 kohdan mukaisesti.

4. Otos, joka koostuu ryhmän jäsenten kokonaismäärän neliöjuurta vastaavasta määrästä ryhmän jäseniä, on tarkastettava yksitellen sovellettavassa sertifiointimenetelmässä määritetyin aikavälein. Määrää on korotettava, jos riskitaso on korkeampi.

5. Jos ryhmätarkastuksessa havaitaan ryhmän jäsenistä valitun ensimmäisen otoksen yhdessä toiminnanharjoittajassa kriittinen tai merkittävä vaatimustenvastaisuus, on tarkastettava toinen samankokoinen otos ryhmän jäsenistä. Otokseen kuuluvissa ryhmän jäsenissä havaittu järjestelmällinen vaatimustenvastaisuus johtaa tapauksen mukaan koko ryhmäsertifioinnin keskeyttämiseen tai peruuttamiseen. Sertifiointijärjestelmien on vahvistettava alueilla, joilla ryhmän suorittamat toimet tapahtuvat, vallitsevan yleisen riskitason ja kyseisestä riskitasosta tarkastusmenetelmälle aiheutuvien seurausten määrittämisperusteet. Otoksen on edustettava koko ryhmää, ja se on määritettävä käyttämällä riskin ja satunnaisvalinnan yhdistelmää. Satunnaisotoksen on edustettava vähintään 25:tä prosenttia ryhmän jäsenistä ja vähintään 25:tä prosenttia ryhmän toimien kattamasta kokonaispinta-alasta. Ryhmätarkastukseen on valittava eri jäsenet kussakin todennuksessa, joiden tiheys vahvistetaan sovellettavassa sertifiointimenetelmässä. Tarkastuksen aikana havaitut yksittäisten ryhmän jäsenten kriittiset tai merkittävät vaatimustenvastaisuudet on käsiteltävä tapauksen mukaan 7 artiklan 2–6 kohdan mukaisesti.

6. Ryhmän päällikön suorittamat tarkastukset on aina toteutettava paikan päällä. Ryhmän jäsenten tarkastukset voidaan tehdä asiakirjojen perusteella, jos asiakirjatarkastuksilla voidaan saada vastaava varmuustaso kuin paikan päällä tehtävillä tarkastuksilla. Sertifiointijärjestelmien on määritettävä, mitä näyttöä tarvitaan asiakirjatarkastuksia varten. Toiminnanharjoittajien omia ilmoituksia ei pidetä riittävänä näyttönä.

3 JAKSO

Sertifiointielimet

13 artikla

Sertifiointielinten nimittäminen

1. Sertifiointijärjestelmien on varmistettava, että sertifiointielimet, jotka on nimitetty suorittamaan tarkastustoimia, kuten sertifiointitarkastuksia (validointi) ja uudelleensertifiointi- ja seurantatarkastuksia (todentaminen), noudattavat tässä artiklassa vahvistettuja sääntöjä, lukuun ottamatta 2, 3 ja 4 kohtaa, kun on kyse asetuksen (EU) 2024/3012 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tunnustamista sertifiointielimistä.

2. Sertifiointielimet on akkreditoitava standardin EN ISO/IEC 17065 mukaisesti. Kun sertifiointielin suorittaa todentamistoimia joko omilla resursseillaan tai muilla sen suorassa valvonnassa olevilla resursseilla, sen on täytettävä myös standardien EN ISO/IEC 17029 ja EN ISO 14065 sovellettavat vaatimukset. Sertifiointielimet saavat käyttää tarkastuksiin ainoastaan sellaisia muita resursseja, joilla on tarvittavat tiedot, kokemus, taidot ja valmiudet suorittaa tehokkaasti kaikki tarvittavat tarkastustoimet, mukaan lukien validointi ja todentaminen.

3. Sertifiointielinten akkreditoinnin suorittaa kansallinen akkreditointielin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ([3]) mukaisesti, ja akkreditoinnin on katettava asetuksen (EU) 2024/3012 mukaisten järjestelmien sertifioinnin laajuus. Kun kansallinen akkreditointielin arvioi sertifiointielimen pätevyyttä 2 kohdan soveltamiseksi, sen on otettava huomioon mahdollinen akkreditointi, joka on aiemmin saatu asiaankuuluvan toimien ryhmän osalta sertifiointia varten komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/996 ([4]) mukaisesti, kun on kyse hiiliviljelystä, tai komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2067 ([5]) mukaisesti, kun on kyse pysyvistä hiilenpoistoista ja hiilen varastoinnista tuotteisiin.

4. Sertifiointielinten on valittava ja nimitettävä tarkastusryhmä standardin EN ISO/IEC 17021-1 mukaisesti, luettuna yhdessä standardin EN ISO/IEC 19011 kanssa, ottaen huomioon tarkastuksen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittava pätevyys. Auditointiryhmällä on oltava auditoinnin tehokkaaseen suorittamiseen tarvittavat tiedot, kokemus, taidot ja valmiudet. Jos tarkastajia on vain yksi, tarkastajalla on oltava myös tarvittavat tiedot, taidot, kokemus, koulutus ja valmiudet suorittaa kyseiseen tarkastukseen sovellettavat tarkastusryhmän johtajan tehtävät.

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, akkreditoinnin vaatimusten vahvistamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/765/oj).

([4]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/996, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2022, kestävyyskriteerien, kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevien kriteerien sekä vähäistä epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä koskevien kriteerien todentamista koskevista säännöistä (EUVL L 168, 27.6.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/996/oj).

([5]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/2067, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta tietojen todentamisesta ja todentajien akkreditoinnista (EUVL L 334, 31.12.2018, s. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2067/oj).

5. Sertifiointielinten valitsemien tarkastajien on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) niiden on oltava riippumattomia tarkastettavasta toimesta;

b) niillä ei saa olla eturistiriitoja, niillä ei esimerkiksi ole saanut olla konsultointitoimintaa saman toiminnanharjoittajan kanssa tarkastusta edeltäneiden kolmen vuoden aikana;

c) niillä on oltava tiedot, kokemus, taidot ja valmiudet, joita tarvitaan sertifiointijärjestelmän soveltamisalaan liittyvän tarkastuksen suorittamiseen, mukaan lukien

1) vähintään kahden vuoden kokemus elinkaariarvioinnista tai todistetusti vastaava valmiustaso;

2) nimenomainen kokemus kasvihuonekaasupäästölaskelmien tarkastamisesta asiaankuuluvan sertifiointimenetelmän mukaisesti;

3) tarkastettujen toimien tyypeistä riippuen asiaankuuluvaa lisäkokemusta maatalouden, agronomian, ekologian, metsätalouden, luonnontieteiden, metsänhoidon, tekniikan, rakennusmateriaalien ja niihin sisältyvän hiilen taikka energianhallinnan alalta tai muulta asiaan liittyvältä alalta;

4) jos tarkastukseen sisältyy maaperän orgaanisen hiilen tasojen todentaminen, tekninen tietämys maaperätieteestä;

d) kun kyseessä on ryhmätarkastus, niillä on oltava kokemusta ryhmätarkastusten suorittamisesta.

6. Sertifiointielimen hallintojärjestelmällä on varmistettava tarkastajien arvioinnin mahdollisimman suuri riippumattomuus soveltamalla tarkastajien vuorottelun periaatteita tai muita alan parhaita käytäntöjä.

7. Sertifiointielimet, joilla ei enää ole oikeutta tehdä tarkastuksia auditointijärjestelmässä, on lueteltava järjestelmän verkkosivustolla vähintään 24 kuukauden ajan viimeisestä tarkastuksesta, ja luettelossa on oltava asiaa koskeva maininta.

14 artikla

Sertifiointielinten kouluttaminen

1. Sertifiointijärjestelmien on järjestettävä nimittämiensä sertifiointielinten tarkastajille tehokasta koulutusta, joka kattaa kaikki järjestelmän soveltamisalaan liittyvät näkökohdat. Kursseihin on sisällyttävä koe sen osoittamiseksi, että osallistujat täyttävät koulutusvaatimukset teknisellä alalla tai teknisillä aloilla, joilla he toimivat. Tarkastajien on osallistuttava koulutukseen ennen kuin he suorittavat tarkastuksia sertifiointijärjestelmän puolesta.

2. Sertifiointijärjestelmien on otettava käyttöön järjestelmä, jolla seurataan tarkastajien koulutustilannetta ja varmistetaan, että tarkastajat osallistuvat koulutukseen säännöllisesti. Sertifiointijärjestelmien on myös annettava sertifiointielimille tarvittavaa ohjeistusta sertifiointiprosessin kannalta merkityksellisistä näkökohdista, kuten sääntelykehyksen päivityksistä tai sertifiointijärjestelmän sisäisen seurantaprosessin asiaankuuluvista havainnoista.

15 artikla

Jäsenvaltioiden ja komission suorittama sertifiointielinten valvonta

1. Sertifiointijärjestelmien on edellytettävä, että järjestelmässä tarkastuksia suorittavat sertifiointielimet ja järjestelmään osallistuvat toiminnanharjoittajat tekevät yhteistyötä komission ja jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa, mukaan lukien pyydettäessä pääsyn myöntäminen toiminnanharjoittajien tiloihin sekä kaikkien asetuksen (EU) 2024/3012 10 artiklan 1 kohdan mukaisten tehtävien hoitamiseksi tarvittavien tietojen asettaminen komission ja jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten saataville. Sertifiointielinten on

a) toimitettava tiedot, joita jäsenvaltiot tarvitsevat sertifiointielinten toiminnan valvomiseksi asetuksen (EU) 2024/3012 10 artiklan mukaisesti;

b) toimitettava komission edellyttämät tiedot asetuksen (EU) 2024/3012 13 artiklan noudattamiseksi;

c) todennettava asiaankuuluvaan kansalliseen sertifiointirekisteriin tai unionin rekisteriin asetuksen (EU) 2024/3012 12 artiklan mukaisesti tallennettujen tietojen oikeellisuus.

2. Jäsenvaltiot voivat siirtää sertifiointielinten valvonnan asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisille kansallisille akkreditointielimille.

3. Asetuksen (EU) 2024/3012 10 artiklan 4 kohdassa säädetyn valvonnan yhteydessä jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön menettelyjä, joiden avulla asetuksen (EU) 2024/3012 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tunnustamat sertifiointielimet voivat rekisteröityä valvontaa ja valvonnan suorittamista varten riippumatta siitä, sijaitseeko niiden päätoimipaikka niiden jäsenvaltiossa.

4. Jäsenvaltioiden on vaihdettava tietoja ja jaettava parhaita käytäntöjä siitä, miten sertifiointielinten toimintaa valvotaan virallisen yhteistyökehyksen puitteissa. Jos sertifiointielimet sertifioivat useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimia, jotka liittyvät hiilenpoistoihin, hiiliviljelyyn ja hiilen varastointiin tuotteisiin, asianomaisten jäsenvaltioiden on perustettava yhteinen kehys tällaisten sertifiointielinten valvontaa varten, mukaan lukien yhden jäsenvaltion nimeäminen johtavaksi tarkastusten valvojaksi.

5. Johtava tarkastusten valvoja vastaa yhteistyössä muiden asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa sertifiointielinten valvonnan tuloksia koskevien tietojen kokoamisesta ja jakamisesta muille jäsenvaltioille.

6. Jos jäsenvaltiolla on perusteltuja epäilyjä tietyn sertifiointielimen kyvystä suorittaa tarkastustyönsä, sen on jaettava nämä tiedot muiden jäsenvaltioiden, komission ja sen sertifiointijärjestelmän kanssa, jossa sertifiointiviranomainen toimii. Asianomaisen sertifiointijärjestelmän on välittömästi tutkittava tapaus. Kun sertifiointijärjestelmä on saanut tutkimuksensa päätökseen, sen on ilmoitettava jäsenvaltioille ja komissiolle tutkimuksen tuloksista ja toteutetuista korjaavista toimista.

7. Toiminnanharjoittajia ja sertifiointielimiä, jotka eivät noudata tai eivät halua noudattaa tämän artiklan 1–5 kohdassa säädettyjä vaatimuksia, on estettävä osallistumasta sertifiointijärjestelmiin ja tarkastusten suorittamiseen sertifiointijärjestelmissä.

III LUKU

SERTIFIOINTIREKISTERIT

16 artikla

Sertifiointirekisterit

1. Sertifiointijärjestelmien on varmistettava, että niiden sertifiointirekisterit täyttävät seuraavat vaatimukset:

a) ne rekisteröivät ja jäljittävät sertifioitujen toiminnanharjoittajien tunnistetiedot ja asiaankuuluvat vaatimustenmukaisuustodistukset;

b) ne estävät sellaisen toimen rekisteröinnin, joka on rekisteröity toisessa hiilenpoistojen tai maaperäpäästöjen vähennysten sertifiointijärjestelmässä;

c) ne estävät sertifioitujen yksiköiden myöntämisen tiettyä toimea ja tiettyä sertifiointikautta varten, jos toinen sertifiointijärjestelmä on myöntänyt sertifioituja yksiköitä samaa toimea ja samaa sertifiointikautta varten eikä ole mitätöinyt kyseisiä sertifioituja yksiköitä;

d) ne estävät sen, että hyväksytyt yksiköt kirjataan edunsaajan toimesta tai puolesta (poistaminen) tai poistetaan lopullisesti rekisteristä ilman kirjaamista (mitätöinti) sen jälkeen, kun ne on jo poistettu käytöstä tai mitätöity;

e) ne edellyttävät d alakohdassa tarkoitetun edunsaajan yksilöimistä sekä sen tarkoituksen määrittämistä, jota varten yksikkö on poistettu tai mitätöity;

f) ne puuttuvat sertifioitujen yksiköiden virheelliseen tai vilpilliseen myöntämiseen toteuttamalla korjaavia toimenpiteitä;

g) edellä f alakohdassa tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin on sisällyttävä vähintään pääsyn keskeyttäminen toiminnanharjoittajan tilille ja tarvittaessa myöhempi korvaus sertifioitujen yksiköiden liiallisesta myöntämisestä. Tällainen korvaus on suoritettava joko siten, että sertifiointijärjestelmä mitätöi vastaavan määrän sertifioituja yksiköitä toiminnanharjoittajan tililtä, tai siten, että toiminnanharjoittaja hankkii vastaavan määrän sertifioituja yksiköitä, minkä jälkeen ne mitätöidään välittömästi.

2. Sertifiointirekisterien perustana olevan tietoteknisen turvajärjestelmän on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) se perustuu laillisuuden, avoimuuden, suhteellisuuden ja vastuuvelvollisuuden periaatteisiin;

b) se otetaan huomioon järjestelmän koko elinkaaren ajan;

c) se varmistaa asianmukaisen aitouden, saatavuuden, luottamuksellisuuden, eheyden, kiistämättömyyden, henkilötietojen suojan ja salassapitovelvollisuuden tason;

d) se perustuu riskinhallintaprosessiin;

e) se määrittää selkeästi eri käyttäjien tehtävät ja vastuut;

f) se luetteloi turvallisuusvaatimukset ja järjestelmän riippuvuudet muista tietotekniikkajärjestelmistä tai -palveluista;

g) siitä esitetään yhteenveto tietotekniikan turvallisuutta koskevassa suunnitelmassa ja täytäntöönpanosuunnitelmassa;

h) sillä on tietotekniikan turvallisuutta koskeva täytäntöönpanosuunnitelma, jossa määritellään tarvittavat hankkeet ja prosessit riskien vähentämiseksi asianmukaiselle tasolle oikeasuhteisin kustannuksin, ja se on laajasti tunnustetun tietoturvastandardin mukainen.

IV LUKU

SERTIFIOINTIJÄRJESTELMIEN TUNNUSTAMINEN

17 artikla

Sertifiointijärjestelmien tunnustaminen

1. Komissio voi hyväksyä ainoastaan sellaiset sertifiointijärjestelmät, jotka ovat asetuksessa (EU) 2024/3012 vahvistettujen sääntöjen, asiaankuuluvien sertifiointimenetelmien ja tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukaisia.

2. Sertifiointijärjestelmän on sisällytettävä tunnustamista koskevaan hakemukseensa seuraavat tiedot:

a) nimi, osoite ja yhteystiedot;

b) yleiskatsaus sertifiointijärjestelmän aiotusta soveltamisalasta ja toiminnasta;

c) viittaus sertifiointimenetelmään tai -menetelmiin, joiden tunnustamista sertifiointijärjestelmä hakee;

d) säännöt ja menettelyt, joilla osoitetaan niiden sertifiointimenetelmien tai -menetelmien noudattaminen, joiden tunnustamista järjestelmä hakee;

e) säännöt ja menettelyt, joilla osoitetaan tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattaminen.

3. Komissio arvioi ainoastaan täydelliset hakemukset. Komissio pyytää tarvittaessa lisätietoja asianomaiselta sertifiointijärjestelmältä. Arvioinnin tulokset dokumentoidaan teknisessä arviointiraportissa.

4. Osana sertifiointijärjestelmien yleistä arviointia komissio arvioi Eurooppalaisten akkreditointielinten yhteistyöjärjestöä kuultuaan myös, soveltuvatko sertifiointijärjestelmien säännöt ja protokollat sertifiointielinten akkreditointiin tämän asetuksen 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tämän arvioinnin päätelmä sisällytetään tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun tekniseen arviointiraporttiin.

5. Komissio voi sertifiointijärjestelmän pyynnöstä päättää jatkaa asetuksen (EU) 2024/3012 13 artiklan 1 kohdan nojalla tehdyn tunnustamista koskevan päätöksen voimassaoloa.

6. Sertifiointijärjestelmien on ilmoitettava komissiolle viipymättä kaikista järjestelmään tehdyistä merkittävistä muutoksista, jotka voivat vaikuttaa tunnustamispäätöksen perustana olevan arvioinnin tulokseen. Merkittäviä muutoksia ovat muun muassa seuraavat:

a) sertifiointijärjestelmään kuuluvien merkityksellisten sertifiointimenetelmien muutokset;

b) sertifiointijärjestelmän soveltamisalan laajentaminen pidemmälle kuin tunnustamista koskevassa päätöksessä on kuvattu;

c) muutokset tässä asetuksessa vahvistettuihin vaatimuksiin nähden.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

18 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä marraskuuta 2025.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE I

3 artiklassa tarkoitetun toimintasuunnitelman vakiomalli

Toimintasuunnitelmassa on oltava vähintään seuraavat osiot:

1. Toimen kuvaus, mukaan lukien kuvaus seuraavista osatekijöistä:
   a) sertifiointikelpoisuus asetuksen (EU) 2024/3012 nojalla;
   b) toiminnanharjoittajan laillinen omistus ja yhteystiedot;
   c) toimen maantieteelliset rajat, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/2116 ([1]) mukaisen kansallisen yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän (IACS) ja viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmän (LPIS) koodit, jos sovellettavissa;
   d) sovelletut teknologiat, käytännöt ja prosessit;
   e) toimen alkamispäivä;
   f) 8 artiklan 1 kohdassa luetellut tiedot.
2. Kuvaus sertifiointimenetelmän tai -menetelmien soveltamisesta, mukaan lukien seuraavat erilliset alaosiot:
   a) kvantifiointi, mukaan lukien toimen perustason laskeminen, jos sovellettavissa;
   b) täydentävyys, mukaan lukien rahoituslähteet;
   c) pitkäaikainen varastointi;
   d) kestävyys.
3. Toimeen liittyvät odotetut hiilenpoistojen, maaperäpäästöjen ja kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärät.
4. Odotetut toimella aikaan saatavat hiilenpoistojen nettohyödyt tai maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyödyt.
5. Jos kyseessä on toiminnanharjoittajaryhmä, kuvaus siitä, miten toiminnanharjoittajille tarjotaan neuvontapalveluja.
6. Jos kyseessä on hiiliviljelytoimia harjoittava toiminnanharjoittajaryhmä, kuvaus toiminnanharjoittajaryhmän 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti perustamasta sisäisen valvonnan järjestelmästä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/2116, annettu 2 päivänä joulukuuta 2021, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta sekä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 kumoamisesta (EUVL L 435, 6.12.2021, s. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj).

LIITE II

3 artiklassa tarkoitetun seurantasuunnitelman vakiomalli

Seurantasuunnitelmassa on oltava vähintään seuraavat osiot:

1. Seurattavat tiedot ja parametrit.
2. Seurannan tiheys.
3. Päästölähteet ja -nielut.
4. Tietolähde.
5. Mittausmenetelmät ja -menettelyt, mukaan lukien yksityiskohtaiset tiedot tarkkuudesta ja kalibroinnista.
6. Laadunarviointi- tai laadunvalvontamenettelyt.
7. Vastuu tietojen keruusta ja arkistoinnista.

LIITE III

3 artiklassa tarkoitettujen sertifiointitarkastusta ja uudelleensertifiointitarkastusta koskevien raporttien vähimmäissisältö

1. Yhteenveto tarkastuskertomuksesta.

2. Toiminnanharjoittajaa koskevat tiedot:
   a) yhteystiedot (nimi ja osoite); kun kyseessä on ryhmäsertifiointi, ryhmän päällikön yhteystiedot (nimi ja osoite) ja luettelo sertifioinnin piiriin kuuluvista hiiliviljelytoimista (toiminnanharjoittajien nimi ja osoite);
   b) toimen tai toimien maantieteelliset sijainnit, mukaan lukien pituus- ja leveyskoordinaatit;
   c) sertifioinnin laajuus ja sovellettavat sertifiointimenetelmät (mukaan lukien viite lainsäädäntöön);
   d) toimintasuunnitelman ja seurantasuunnitelman viitenumerot.

3. Toimea koskevat tiedot:
   a) toimesta johtuvan pysyvän hiilenpoiston nettohyödyn, väliaikaisen hiilenpoiston nettohyödyn tai maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyödyn odotettu määrä (sertifiointitarkastus) tai todennettu määrä (uudelleensertifiointitarkastus);
   b) kestävyyteen liittyvät toimen oheishyödyt.

4. Sertifiointielintä koskevat tiedot:
   a) yhteystiedot (nimi ja osoite) ja logo;
   b) tarkastusryhmän kokoonpano;
   c) kansallinen akkreditointielin ja akkreditoinnin laajuus ja päivämäärä tai kansallinen tunnustamisviranomainen ja tunnustamisen laajuus ja päivämäärä.

5. Tarkastusprosessia koskevat tiedot:
   a) tarkastuksen päivämäärä;
   b) tarkastuksen vaiheet ja kesto (tarvittaessa jaoteltuna paikan päällä ja etätarkastuksiin käytetyn ajan mukaan);
   c) tarkastetut/sertifioidut järjestelmän standardit (mukaan lukien version numero);
   d) tarkastetut paikat;
   e) tarkastusmenetelmä (riskinarviointi ja otanta, sidosryhmien kuuleminen);
   f) muiden sertifiointijärjestelmien tai standardien sertifiointi;
   g) kasvihuonekaasutietojen tyyppi.

6. Tarkastuksen tuloksista tiedottaminen:
   a) todistuksen (yksilöllinen) numero tai koodi;
   b) tarkastusraportin myöntämispaikka ja -päivämäärä;
   c) yksi seuraavista tarkastuksen tuloksista:
      1) todistuksen voimassaolon alkamis- ja päättymispäivä (ja sertifioinnin päivämäärä, jos sovellettavissa);
      2) luettelo havaituista vaatimustenvastaisuuksista ja niiden korjaamisen aikataulu;
   d) todistuksen myöntävän osapuolen leima ja/tai allekirjoitus.

LIITE IV

Vähimmäistiedot, jotka sertifiointijärjestelmien on julkaistava verkkosivustollaan 9 artiklan mukaisesti

1. Järjestelmän yhteystiedot, mukaan lukien osoite ja sähköpostiosoite.

2. Viimeisin versio järjestelmän hallintosäännöistä ja -menettelyistä, mukaan lukien kaikkien asiaankuuluvien elinten tehtävät, yksityiskohtaiset tiedot hallintoneuvoston, sihteeristön ja teknisen komitean tai vastaavan omistusrakenteesta, kokoonpanosta ja kokemuksesta, luettelo järjestelmään osallistujista, valitus- ja muutoksenhakumenettelyt sekä tarkastuksia koskevat ohjeet. Sääntöjä ja menettelyjä koskevissa asiakirjoissa on oltava päivämäärä ja version numero sekä yhteenveto kaikista muutoksista verrattuna edelliseen versioon, jos sovellettavissa.

3. Asetuksen (EU) 2024/3012 11 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen sertifiointijärjestelmän osallistumismaksujen laskentaa koskevat säännöt.

4. Vuotuinen toimintaraportti.

5. Linkki sertifiointirekisteriin.

6. Linkki verkkosivulle, jolla kuvataan valitusten jättämis- ja arviointimenettelyjä, myös muutoksenhakumenettelyjä.

7. Toimet, joita sertifiointijärjestelmä on mahdollisesti toteuttanut valituksen johdosta.

LIITE V

9 artiklassa tarkoitettuun vuotuiseen toimintaraporttiin sisällytettävät vähimmäistiedot

1. Näyttö 9 artiklan 1 kohdan noudattamisesta.

2. Järjestelmän käyttöönotto markkinoilla, sertifioitujen toimien lukumäärä ja tyyppi (luokiteltu sovellettavan menetelmän mukaan), järjestelmän hallinnoimien sertifioitujen yksiköiden määrä, tyyppi ja tila, muun muassa se, ovatko ne liikkeeseen laskettuja, käytöstä poistettuja, vanhentuneita, mitätöityjä tai puskuriin osoitettuja, ja sertifioitujen yksiköiden loppukäyttö sekä sertifioitujen yksiköiden käyttäjän tyyppi.

3. Yleiskatsaus sertifiointijärjestelmän yhteistyössä sertifiointielinten kanssa toteuttamista toimista, joiden tarkoituksena on parantaa yleistä sertifiointiprosessia sekä tarkastajien pätevyyttä ja riippumattomuutta, mukaan lukien luettelo teknisistä työpajoista tai muuntyyppisistä toimista, joilla helpotetaan kokemusten, tietämyksen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa asetuksen (EU) 2024/3012 mukaisesti hyväksyttyjen sovellettavien sertifiointimenetelmien täytäntöönpanosta.

4. Yleiskatsaus sisäisestä seurantajärjestelmästä ja sen säännöllisestä uudelleentarkastelusta, mukaan lukien sertifiointielinten ja niiden tarkastajien työn valvonta. Katsauksessa on erityisesti esitettävä kuvaus siitä, miten järjestelmällä ehkäistään tehokkaasti petollista toimintaa varmistamalla petosepäilyjen ja muiden sääntöjenvastaisuuksien oikea-aikainen havaitseminen, käsittely ja seuranta, ja tarvittaessa on esitettävä havaittujen petosten tai sääntöjenvastaisuuksien määrä;

5. Yleiskatsaus sidosryhmien osallistumisesta, myös julkisten kuulemisten kautta.

6. Yleiskatsaus vastaanotetuista valituksista sekä tarvittaessa osana sisäistä seurantaa tarvittavista korjaavista toimenpiteistä tai hallintojärjestelmän muutoksista.

7. Yleiskatsaus toiminnanharjoittajien tai sertifiointielinten havaitsemista vaatimustenvastaisuuksista sekä niiden tapausten lukumäärä ja kuvaus, joissa on havaittu petos, mukaan lukien toimintasuunnitelma mahdollisesti esitettyjen valitusten tai havaittujen vaatimustenvastaisuuksien ratkaisemiseksi.

8. Sertifiointielinten nimittämisperusteet ja -prosessi.